

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ - ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΟΜΝΙΣΤΑΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΗ ΚΑΙ ΤΑΚΤΙΚΟΤΕΡΗ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Περιοδος Β' · Έτος 22ο

Εκδότης - Δ/ντης σύνταξης: Κωστας Α. Παπαδόπουλος
Internet site: www.domnista.gr

Αριθ. Φύλλου 236

Τηλ. 010 6920.004

E-mail: evrytos@domnista.gr

Απρίλιος 2002
Δαβάκη 13 · Αθήνα 115 26

ΔΗΜΟΤΙΚΑ

Φ

έτος κλείνουν 4 χρόνια λειτουργίας του Δήμου μας σύμφωνα με την τελευταία αναδιάταξη λειτουργίας της βερνήσουν. Σήμερα, στον τέταρτο χρόνο, μπορούμε να βγάλουμε τα πρώτα συμπεράσματά μας. Να πούμε ξεκινώντας πως η γεωγραφική διάταξη, η πληθυσμιακή πραγματικότητα και η κατάσταση υποδομής του δήμου το 1998 ήταν και είναι από τις πιο προβληματικές της Ελλάδας. Το γιατί το ξέρουμε και περιττεύει να το ξεναντουμε εδώ.

Οσον αφορά τον τρόπο λειτουργίας των υπηρεσιών της τοπικής αυτοδιοίκησης πρώτα να πούμε ότι σήμερα υπάρχει καλύτερη και σύγχρονη εξυπέρτηση.

Στη θέση των μικρών, αδύναμων και φτωχών από πόρους και ανθρωπινές δυνατότητες κοινοτήτων οικοδομείται (έχει πολύ δρόμο ακόμα) ένας σύγχρονος μηχανισμός διοίκησης στηριζόμενος στο επιτεύγματα της τεχνολογίας. Χαρακτηριστικά να πούμε πως η κατασκευή, συντήρηση και βελτίωση των δικτύων υδρευσης γίνεται όλο και καλύτερη. Ακόμα τα οικοπέδια (το μεγάλο πρόβλημα του μέλλοντος) αποκαμίζονται πιο σύγχρονα. Ο κεντρικός οδικός άξονας του δήμου σχεδόν δεν έκλεισε σύντομα μέρα από τα χιόνια, παρά τους βαρείς χειμώνες και τα ακραία καιρικά φαινόμενα. Βέβαια ο μιαός περίπου Δήμος (**Ψιανά, Ροσκά, Μεσοκώμη**) έχει δρόμο φρικτό. Και αυτός ομως ο άθλιος δρόμος έγινε προσπάθεια και γίνεται να συντητηρηθεί και να είναι τουλάχιστον ανοικτός. Αυτό μέχρι να γίνει άσφαλτος, γιατί αλλιώς θα είμαστε το ονειδος όλης της χώρας. Από άλλες υποδομές στο Κρικελλό κατασκευάσθηκε ένα ωριό δημαρχιακό κτίριο και αγοράσθηκαν διαφορά οχήματα και μηχανήματα για τις υπηρεσίες του Δήμου.

Παρό το ότι χάθηκε η αμεσότητα διοίκησης-πολιτών που υπήρχε στις παλιές κοινότητες, φαίνεται πως η συνένωση δυνάμεων ωφελεί και μάλιστα-για την ώρα περισσότερο τους πιο αδύναμους.

Οσον αφορά τους ανθρώπους που με την φήμη μας κυβέρνησαν το δήμο, πρέπει να πούμε ότι τη δράση τους ήταν σε βετική έως πολύ βετική κατεύθυνση. Λέγοντας ανθρώπους

που διηύθυναν το δήμο, ίσως πάει ο νούς στο πρόσωπο του δημάρχου ή στο β' ή γ' κοινοτάρχη. Όχι. Αναφέρουμε υπεύθυνούς τους, ληφθηκόντας συλλόγων. Εχω την εντύπωση πως οι οικογένειες μου αν κάπου υπερβαλλούν προσπάθησαν για το καλύτερο του δήμου, ο καθένας από τη θέση του και ο καθένας από την οπική του γωνία.

Ο δημάρχος κ. Ι. Σταμάτης, ο αντίρρχος κ. Καραδήμας, ο πρόεδρος του Δημ. Συμβουλίου κ. Τσίρκας, ο έπικεφαλής της μειοψηφίας στο Δήμο κ. Ι. Υφαντής, κοινοτάρχες και άλλοι συνεργασθηκαν αφογά και χωρίς τα προσωπικά πάθη και οι αντιπαλότητες να τους οδηγήσουν σε συγκρούσεις μίσους και αλληλεξόντωσης. Υπάρχει βέβαια η καχυποφία. Υπάρχει η λανθάνουσα αντιπαλότητα για το όνομα του δήμου, για την έδρα και άλλα τέτοια μικρά και ασήμαντα. Τα χαρακτηρίζω μικρά και ασήμαντα, γιατί μετα από λίγα χρόνια θα τα θυμόμαστε και θα γελάμε. Η ζωή έχει τη δική της δυναμική και δίνει τις δικές της λύσεις. Το μέλλον δεν στηρίζεται στην αντιπαλότητα αλλά στη σύνθεση. Σήμερα που γράφω αυτό το κείμενο βρεθήκαμε σε μια συγκέντρωση στην Αθήνα, στο ίδιο τραπέζι ο αντίρρχος του συλλόγου μας κ. Αθ. Σύρος, ο γραμματέας του συλλόγου Κρικέλλου κ. Π. Κρέτας, ο Πρόεδρος του συλλόγου Ροσκάς κ. Κρίκος, ο πρόεδρος της Καλιακούδας κ. Πρασάς, ο πρόεδρος των Αμπλιαντών κ. Κοντοδήμος, ο πρόεδρος των Στάβλων κ. Φούντας. Κανείς μας δεν οκεφτήκε ότι ο ένας είναι Κρικελλώτης ή ο άλλος Δομνιστάνος ή Σταβλιώτης. Νιώθαμε συμπολίτες και χαιρόμαστε που βρεθήκαμε μαζί μακριά από τα αγαπημένα μας χωριά.

Αυτό το πνεύμα πιστεύω ότι με το πέραμα του καιρού θα ενισχυθεί και θα ξεπεράσει τις όποιες μιζέριες του παρελθόντος. Πάντως για την ώρα μπορούμε να πούμε πως είμαστε σε καλό δρόμο και οι εκπρόσωποι μας όλοι στο δήμο και τα τοπικά συμβούλια προσπαθούν για το καλύτερο.

Ποιες είναι οι προοπτικές και οι προτάσεις για το μέλλον; Αυτό σε άλλη ευκαιρία.

A.D.S.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

ΒΡΑΔΥ, 9 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1826

Κείνο το βράδυ τ' Απρίλιου
Πιπτάνιατρόθων' ρε ρέμραν...
σαν τι φοβούνται πιο πολύ,
την πείνα, τη δίψα, τους λοιμούς
ή τους οχτρούς απόξω;

Κείνο το βράδυ, φονικό...
νεκροί ή ζωντανοί...
μηπως κι αυτοί το ξέρουν;
Δεν κλαίνε, δε γελάνε, να κρίνουν δε μπορούνε,
με τους αποθαμένους είναι;

Κείνο το βράδυ τ' Αη Λαζάρου
στερνή Κοινωνία, δίνει στο σκλάβο λαό:
«Κλειδί του παραδείσου να' ναι»,
λέει και κλαίει μυστικά, ο επίσκοπος Ρωγών Ιωσήφ.

Κείνο το βράδυ στ' Αη Συμιού
ολοι μαζί πρέπει να φτάσουν!
Οι πρόκριτοι, οι πολεμιστές και ο λαός στη μέση,
Μαζί τους πρώτος ο επίσκοπος και οι παπάδες όλοι!

Αη-Συμεών καρτέρα μας να' ρθούμε
ή στη Μονή για λειτουργία, ή στ' αψηλά του ουρανού
στη δοξα του Πατέρα να σε βρούμε.
Μα οχι δύως ζωντανοί, στων Τούρκων τα μαχαίρια

ΒΡΑΧΟΣ

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΜΑΕ

ΟΙ ΝΕΕΣ ΕΚΛΟΓΙΚΕΣ ΚΑΡΤΕΣ

Με ανακοίνωση του Δήμου μας γίνεται γνωστό ότι σύμφωνα με εγκύριο του Υπουργείου Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης εκλογείς πλέον είναι οσοι είναι εγγεγραμμένοι στα Δημοτολόγια του κάθε Δήμου. Επιπλέον γίνεται αναθεώρηση των εκλογικών καταλόγων κάθε δύο μηνες (εγγραφές και διαγραφές). Για το έτος 2002 γίνει ενημέρωση των καταλόγων μέχρι και στις 30 Μαρτίου 2002. Θα ακολουθήσει δεύτερη αναθεώρηση στο τέλος Απριλίου και τρίτη στο τέλος Ιουνίου. Σε περίπτωση που κάποιος έχει τη

Ο δημάρχος,
το Δημοτικό Συμβούλιο,
το Τοπικό Συμβούλιο και
το Δ. Σ. του Φιλοπρόοδου
Συλλόγου Δομνιστάς
εύχονται σε όλους
«ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ»

δυνατότητα και το ενδιαφέρον μεταδημοτεύσης για τις εκλογές του Οκτωβρίου 2002 θα πρέπει να κάνει τις απαραίτητες ενέργειες μέχρι και στις 30-6-2002.

Το προσεχές διάστημα θα ενημερώσουν οι εκλογείς να παραλάβουν από το Δημαρχείο τις νέες εκλογικές κάρτες, οι οποίες θα αντικαταστήσουν τα υπάρχοντα εκλογικά βιβλιάρια.

Η ΑΣΦΑΛΤΟΣΤΡΩΣΗ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ΠΡΟΣ ΑΜΠΛΙΑΝΗ ΚΑΙ ΣΚΟΠΙΑ

Υστερα από συνεχείς και επίμονες προσπάθειες υπάρχει η εντολή και η δέσμευση του ΥΠΕΧΟΔΕ για την ασφαλτόστρωση του δρόμου (υπόλοιπου) προς Αμπλιανή, μήκους 2,5 χλμ. περίπου καθώς και του δρόμου προς τη Σκοπιά μήκους 5 χλμ. Ας ελπίσουμε πως σύντομα θα αρχίσουν οι εργασίες.

ΤΡΑΓΑΝΑ ΩΛΕΝΕΙΑΣ (Παραλία Σταμνάς) Το Κιλελέρ της Αιτωλοακαρνανίας

Στην διορφική παραλία της Σταμνάς Αιτωλίας αναδέσσεται στα τείχη της αρχαϊκής Ωλενείας (Ουλόκα Τείχη), απούς προπόδες του δυτικού τμήματος του Αρακύνθου, εκτείνεται μια μικρή ζώνη στεριάς, που από τη μία μεριά την οριοθετεί η Τρικούπεια σιδηροδρομική γραμμή Μεσολογγίου-Αγρινίου και από την άλλη τη χαΐδευει ο φλοιός της λιμνοθάλασσας του Αιτωλικού.

Σ αυτό το μικρό χώρο που ανατολικά αναλύει η πεδιάδα του Αιτωλικού και δυτικά τη περιοχή της Σταμνάς, σε μια έκταση που δεν υπερβαίνει τα 300 στρέμματα, από τις αρχές του 20ου αιώνα μέχρι την εποχή του εμφυλίου (1946-49) έχουν γραφεί αελίδες ντροπής με την επισήμη θέση οργάνων και θεαμάτων που υποτίθεται ότι θεωρούσαν για να υπηρετούν τις αρχές της αυτοτελείας.

Πολικύμαντη η διαδρομή των αυμβαντών με υποχρέωνται να το τοποθετήσουν χρονολογικά, σύντομα και με σαφήνεια για να μπορεί, όποιος διαβάσει αυτό το κείμενο, να καταστεί κοινωνός μιας αδικίας, χωρίς κάνεις μέχρι σήμερα να αισθανθεί την τηλική υποχρέωση της ιρροτικής εστω αποκαταστασης.

Τρόπος ζώης που χαρεται στο περδέλων έφερνε τους κατοίκους της Ταεκλειστας (Σκοπιάς) ν' αφήνουν το χωρί τους τέλος Οκτωβρίου με αρχές Νοεμβρίου και να ροβοβάνε στα πεδιά να ξεχειμάσουν, τότε που οι καιρικές αυνθηκές, πολύ διαφορετικές από τις απομερινές, σκέπαζαν για πολλούς μήνες, το χωριό με χριστιανούς 2-3 μ.ώντας.

Ακολουθώντας ανέκαθεν ο ανθρώπος τη ροή των ωδώντων τα πεδιά της Αιτωλίας προτιμούσσαν να περάσουν τους χειμερινούς μήνες. Οι διηγήσεις των παλαιότερων τους φέρνουν να εγκαθίστανται σε προχειρείς αχυροκάλυψες (τουρλοκαλύψες) στις πλαγιές του δυτικού Αρακύνθου εκεί που κυριαρχούσαν τα κτήματα των μοναστηρίων Αγίου Γεωργίου, Αγίας Αγάθης, Αγίου Παντελεήμονος και κυρίως της Υψηλής Παναγίας που δέσποζε όλων των άλλων και κατέχει αρκετές πεδινές εκτάσεις και την περιοχή της Τραγάνας Ωλενείας.

Εκεί ξεχειμώνιαζαν οι Ταεκλειστιοί (στα χωρά δεν ήταν όπως ένας το χειμώνα). Στις πλαγιές του βουνού έβοκαν τα γιδοπρόβατα, οι αντρες κυνηγούσαν το μεροκάματο στο πιναγμά των ελαιόδενδρων και στο σκαριό των αμπελώνων, και οι γυναικες ζαλιγκώνταν το καισάρι για να τα φέρουν στο Αιτωλικό και να τα πουλήσουν στους αφεντίδες της Χώρας. Και την ανοιξη επιστρέναν το δρόμο της επιπλοφορής για το χωρί. Αυτή τη τακτική συνεχίζοταν χρονία και χρόνια και πολλές φορές εμφνιν σε αλλη θέση από την προηγουμένη χρονιά, αφού κατό κονόνα από τις καλύβες δεν έβρισκαν τίποτα μια και οι υπόποιη της περιοχής τις κατέστρεψαν. Με τον καιρό η κυριαρχία των μοναστηρίων σχέδον μπλενιστής και οι πεδινές εκτάσεις που κατείχαν (περίπου 6.000 στρέμματα) έγιναν λειβάδια για τις κτηνοτροφικές ανάγκες της περιοχής. Το 1926 αποφάσισαν να απήσουν τις καλύβες τους κοντά στη θάλασσα, σε μια έκταση 300 στρέμματων, έκταση που ανήκε στο καταρυμένο πιο μοναστήρι της Υψηλής Παναγίας. Στο χωρί αυτό εναπέβεσσαν το ονειρα και τις ελπίδες τους, την κρυφή χάρα πώς θα έχουν ένα δικό τους μόνιμο χώρο να ξεχειμώνιαζουν. Με συντομιασμένες, νόμιμες, ενέργειες ίδριαν Συνεταιρισμό Ακτημόνων Καλλιεργητών Ταεκλειστας και προσφεύγουν στο Υπουργείο Γεωργίας για να τους παράχωρθει η έκταση αυτή που στην αίτηση τους προσδιορίζεται και περιορίζεται στα 300 στρέμματα. Αρχίζει ένας μαραθώνιος δικαιοτικών και διοικητικών αποφάσεων που το ιδιαίτερο ενδιόφερον μας υποχρέωνε να αναφερθούμε πιο αναλυτικά.

Πράγματα το Υπουργείο Γεωργίας με την αριθμ. 1749227/4.2.1926 απόφασην του τότε Υπουργού κηρύσσει απολλοτριωτέας έκταση 300 στρέμ. για την αποκάταση ακτημόνων Ταεκλειστας από τη λειβάδη "Ψηλή Παναγία" της Κοινότητας Σταμνάς.

Για το νομότυπο της επιπλοφορής απολλοτριωτών Μεσολογγίου με την αριθμ. 1/27.3.1933 πρόξη της εξαιρεί από τα 300 στρέμματα τα 100 που βάσει του ισχύοντος τότε Αγροτικού Νόμου. Θεωρούνται

ότι πρέπει να ενταχθούν στην εκμετόλλευση του όλου λειβαδιού.

Η πανίσχυρη τότε Κοινότητα Σταμνάς ασκεί αίτηση ακύρωσης ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας (Σ.Τ.Ε.) και γιατί από τη μία μεριά την οριοθετεί η Τρικούπεια σιδηροδρομική γραμμή Μεσολογγίου-Αγρινίου και από την άλλη την ζώνη της Κοινότητας Σταμνάς δηλώνεται ότι αποτελεί γεννολειβάδο» δηλώνεται απαραίτητη για να γεννούν τα ζώα. Δεν έφταναν 6.000 στρέμματα και κατά τη λογική των αιτουντων έχει περισσότερη αίσιη γέννηση των γιδοπρόβων από το δικαίωμα των Ελληνίδων να έχουν ένα χώρο, ένα αχυροκάλυμμο να γεννούν τα παιδιά τους ώστε τα έστελναν αργότερα να γράψουν σελίδες δόξας και πρωινού στο πέδιο των μαχών.

Το Σ.Τ.Ε. με την αριθμ. 401/1934 απόφασην του διατάσσει διοικητική εέτοση για να διαπιστωθεί η όχι το βάσιμο των ισχυρισμών της Κοινότητας Σταμνάς ότι έκταση των 200 στρέμματων είναι απαραίτητη για να γεννούν τα γιδοπρόβωτα των Σταμνιών.

Εν το μεταξύ η έκταση των 200 στρέμματων ρυμοτομείται (με χρόνος για σχολείο και εκκλησία, δρόμους κ.λ.π.) και δια κληρωσών παραχωρείται στα μέλη του Συνεταιρισμού. Κτίζουν κατοικίες με τις διανυστήτες της εποχής και το πρώτο κτίσμα ήταν το σχολείο όπου εκεί ο δασκάλος της Ταεκλειστας Δημήτριος Ι. Γρηγορόπουλος μετέβιβε στους 50 και πλέον μαθητές τη γνωστή και την αρετή.

Με την αριθμ. 1079/1935 απόφαση του το Συμβούλιο της Επικρατείας (απόφραξη) γιαρτσής και μηνύμειο δικαιοτήτη που απονειδιόποιος δέχεται ότι τα 200 αυτά στρέμματα, που ήδη διαμένουν οι Ταεκλειστιοί και στις πρόχειρες κατοικίες γεννούν Ελληνίδες (ο υποφαίνομενος εκεί ως αντικρύσει το φίω της ζώης), αποτελούν παρακολούθημα (ποδιάν, γεννολειβάδο) του όλου λειβαδιού «Ψηλή Παναγία»!!!

Οι Ταεκλειστιοί με τη δύναμη του δικαιού και της ημέρης δεν παραιτούνται, αλλά με νέα αίτηση τους προσφεύγουν και πάλι στην επιτροπή απολλοτριωτών Μεσολογγίου και η αποίηση με την αριθμ. 215-11-1936 απόφαση της, σε εφαρμογή του νέου αγροτικού νόμου Α. 108/1935, αποφαίνεται ότι η παραχωρίσην έκτοση των 200 στρέμματων δεν αποτελεί εμπόδιο, γιατί η Κοινότητα Σταμνάς έχει επαρκείς βιοκτημούς εκτάσεις κατάλληλες για γεννολειβάδα.

Την απόφαση αυτή της Επιπλοφορής απολλοτριωτών η Κοινότητα Σταμνάς την προσβάλλει στο Σ.Τ.Ε. και επικαλείται την εφαρμογή της 1078/36 απόφασής του. Και το Σ.Τ.Ε. με την αριθμ. 728/30.6.1937 ιστορική του απόφαση δέχει την ταφόπετρα, σ' ένα δίκαιο ανθρώπινο, κοινωνικό αγώνα!

«Αποδίδει την έκταση των 200 στρέμματων στη Κοινότητα Σταμνάς απαραίτητη για γεννολειβάδο! Τι να πει κανείς για την απόφαση αυτή. Έτη σοφή νομική σκέψη των ανθρωπών εκείνων τα 200 στρέμματα, μέσα σ' ένα λειβάδι πλέον των 6.000 στρέμματων, παραχωρούνται για να γεννούν τα γιδοπρόβωτα και δεν επετρέπεται, μέσα στις πρόχειρες αχυροκάλυψες να γεννούν οι Ελληνίδες τα παιδιά τους... Η τελευταία αυτή απόφαση του Σ.Τ.Ε. η οποία ανισχύει εξοκλουσίστικα τις κατοικίες των αιτουντων τη μεταβήτη εντάθιση απόθεν θέλει παραλάβη τον φακέλλον της άσου Προυσού και παράσχη την πληροφορίας τους περί της συνέσεως Προυσού-Αγρινίου, όσον και περί της πρόσδου των έργων της κατασκευής της γεφύρας Σπουλαίτας.

«Αποδίδει την έκταση των 200 στρέμματων στη Κοινότητα Σταμνάς απαραίτητη για γεννολειβάδο! Τι να πει κανείς για την απόφαση αυτή. Έτη σοφή νομική σκέψη των αιτουντων τα 200 στρέμματα, μέσα σ' ένα λειβάδι πλέον των 6.000 στρέμματων, παραχωρούνται για να γεννούν τα γιδοπρόβωτα και δεν επετρέπεται, μέσα στις πρόχειρες αχυροκάλυψες να γεννούν οι Ελληνίδες τα παιδιά τους... Η τελευταία αυτή απόφαση του Σ.Τ.Ε. η οποία ανισχύει εξοκλουσίστικα τις κατοικίες των αιτουντων τη μεταβήτη εντάθιση απόθεν θέλει παραλάβη τον φακέλλον της άσου Προυσού και παράσχη την πληροφορίας τους περί της συνέσεως Προυσού-Αγρινίου, όσον και περί της πρόσδου των έργων της κατασκευής της γεφύρας Σπουλαίτας.

Για την αναδότυπη περιπλοφορή απολλοτριωτών Μεσολογγίου με την αριθμ. 1/27.3.1933 πρόξη της εξαιρεί από τα 300 στρέμματα τα 100 που βάσει του ισχύοντος τότε Αγροτικού Νόμου. Θεωρούνται

ΜΕΤΑΞΥ ΙΣΤΟΡΙΑΣ, ΛΩΓΟΓΡΑΦΙΑΣ & ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΚΑΡΠΕΝΗΣ-ΑΓΡΙΝΙΟ

(φύλλο 148 της 30 Απριλίου 1939).

Η ΟΔΟΣ ΚΑΡΠΕΝΗΣΟΥ

Αι εργασίας κατασκευής της οδού Καρπενήσου Αγρινίου προχώρων περι τα δύο χιλιόμ. πέραν του χωριού Καλεμένου της διάρκειας της διαστάσης 6 χιλιόμ. πέραν του χωριού Λαμπτερίου, Λαμπτερίου Μητρούντας 1,30 ωρας, και Μητρούντας-Αγρινίο 4,30 ωρας. (εκτός από την αποσταση-ώρας Προυσού-Λαμπτερίου, τα στοιχεία σε ώρα είναι παρέμνα από το βιβλίο που προαναφέρεται).

Και ο οδικός οδός Καρπενήσου-Αγρινίου, χαρακτηριστική εθνική οδός και οι εργασίες άρχισαν το 1886 πιβανότητα. Πρέπει να Χαρ. Τρικούπη να ενδιαφέρθηκε και γι' αυτόν το δρόμο αφού η Ευρυτανία, όπως επομένως, πάντα την προτείνειν την εργασία του νομού Αιτνίας. Η πρώτη Βιτελέα του Χ. Τρικούπη, ως πρωτηνίας μητρούντας με την αριστούσα μητρούντα προσεργάτης είναι την αναδοχή της εργασίας.

Και ο οδικός οδός Καρπενήσου-Αγρινίου, χαρακτηριστική εθνική οδός και οι εργασίες άρχισαν το 1886 πιβανότητα. Πρέπει να Χαρ. Τρικούπη να ενδιαφέρθηκε και γι' αυτόν το δρόμο αφού η Ευρυτανία, όπως επομένως, πάντα την προτείνειν την εργασία του νομού Αιτνίας.

Στην εφημερίδα "Η Φωνή της Μαυρομάτας" (ορθ. φιλ. 9 Δεκ. 1996), δημοσιεύεται επιστολή του κ. Β.Ν. Μαντουζά, σχετική με τις περιπέτειες του δρόμου ενδιαφέρονταν.

<p

Η αλληλογραφία μας

• κ. Γεώργιο Μοναστηριώτη, Καρπενήσι:
Λαβάμε τη συνδρομή και τις ευχές σας. Ευχαριστούμε.
• κ. Γιώτα Ι. Σιακαδέλλα, Αγριά Βόλου:
Ευχαριστούμε για τη συνδρομή που μας στείλατε.
• κ. Νικόλαο Σιακαδέλλα, Υποστράτηγος ε.α. Καλαμάκι: Πήραμε το ποίημά σας καθώς και τη συνδρομή σας. Τα φύλλα του Ευρύτου που ζήτησατε τα στέλλαμε με το ταχυδρομείο μαζί με την απόδειξη Ευχαριστούμε.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΜΠΛΙΑΝΙΤΩΝ «Ο ΣΤΕΓΚΟΣ»

(ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ ΣΤΑ ΜΟΝΟΠΑΤΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ)

Aλλη μια ωραία βραδιά απόλαυσε ο κόσμος της Αμπλιανής και του Μεσολογγίου στο Τρικούπειο Πολιτιστικό Κέντρο Μεσολογγίου στις 3-4-2002, που οργάνωσε ο Εκπλοτιστικός Σύλλογος Αμπλιανίτων «Ο Στέγκος».

Ο κόσμος πολὺς. Άρκετοι προσώπων στα βορεινά διαζώματα της αίθουσας και στον προβολαμό επίστης.

Ανάμεσά τους ο Δήμαρχος Δομνίστας κ. Γιάννης Σταμάτης, που πορεύτηκε προβλήματα που αντιμετωπίζει, τα παραμέρια όλα και ήλθε από το Καρπενήσι επιστρέφοντας πάλι (μέσα στη

Αγρίνιο).

Χορεύτηκαν με σειρά, οπως είχε το πρόγραμμα, χοροί από την Κούνια, Αγράφα, Χίο, Θράκη, Φλώρινα, Μ. Ασία, Μεγάρα, Αμπλιανή και ορεινή Ναυπάκτια.

Η ορχήστρα αποτελούνταν από παραδοσιακούς μουσικούς με επικεφαλής τον εξαιρετικό κλαρινίστα κ. Φίλιππιδη, που τους προσκάλεσε ο Σύλλογος και έριψε, ώστε να παρουσιάσει τέλεια και παραδοσιακά την παράσταση, γι' αυτό και πέτυχε πραγματικά.

Τραγουδήθηκαν αι κ. Χρήστος Τσέλιος τόσο τέλεια, όσο το ίδιο τέλεια «αν απόνι» η κ. Βίκη Γεωργούρη-Καραγύρη. Ταλέντα σπάνια.

Οι χοροδιάσκαλοι των δύο Συλλόγων Αμπλιανής και Αγρινίου κ. κ. Τασιούλης και Σταμούλης, αφού θεωρήσαν πολύ τα παιδιά των χορευτικών, μαθαίνοντάς τα τόσο καλά τους παραδοσιακούς χορούς της Πατρίδας μας και αποδίδοντάς τους αστάτα.

Η δε σύμμαχος του κ. Τασιούλη, Αμπλιανίτισσα κ. Λεούλα Θεοδωράκη ήταν και είναι ο αφανής ήρωας στις παραστάσεις των χορευτικών.

Αθόρυβη, διακριτική και συνόμια

Εργατική Βιολέττα Μπουτοπούλου-Χαράνου

κάνει με ψηλάλη συμέριση μετά το τέλος της εκδήλωσης.

Συνοδευόταν από τον Πρόεδρο του Πολιτιστικού Συλλόγου Καρπενήσιου κ. Φ. Κατή.

Παρόντες στην εκδήλωση ήταν και ο Αντινομάρχης Αιτωλίνιας κ. Κουτσοσπύρος, ο Δήμαρχος Οινιάδων κ. Νεστοράτος, ο Νομάρχης Σύμης, Αιτωλίνιας κ. Μουρκούσης, ο Δημοτ. Σύμης Δομνίστας κ. Χαραλαμπόπουλος, η Αιτωλίνιδα Φιλόλογος-ιστορικός κ. Αλε-

Από την εκδήλωση του ΣΤΕΓΚΟΥ Αμπλιανής στο Τρικούπειο Πολιτιστικό Κέντρο Μεσολογγίου (3-4-2002). Διακρίνεται ο Δήμαρχος Δομνίστας κ. Γιάννης Σταμάτης ανάμεσα στους φωτη Γ. Κατή και Αντινομάρχη Αιτωλίας κ. Κουτσοσπύρο.

ξανδροπούλου και άλλους.

Η δραστηριά Πρόεδρος του «Στέγκου» κ. Χρύσα Νούκα-Καλτσούλα, καλωσόρισε και ευχαρίστησε όλους για την παρουσία τους.

Αρχισε την παρουσίαση του πρόγραμματος εξηγώντας περιληπτικά την ιστορία των τραγουδιών και των χωρών της κάθε περιοχής.

Οι χοροί από όλη την Ελλάδα εκτέλεστηκαν αφού από τα χορευτικά των Συλλόγων «Ο Στέγκος» και Παραδοσιακού Καλλιτεχνικού Εργαστηρίου

αεικίνητη, εποιήσε τις αντίστοιχες στολές που θα φορούσαν οι χορευτές και που η συχνή αλλαγή, ανάλογα με την περιοχή που θα χορευαν δημιουργούσε σοβαρό πρόβλημα, δεδομένου του στενού χώρου προετοιμασίας, μα και του πολυπλοκου δεσμόματος των μαντηλών κ.λ.π. εξαρτημάτων των στολών κ.λ.π. και αλλαγής 4-5 στολών, χωρίς καθυστέρηση, ώστε ενός λεπτού, στην παρουσίαση του προγράμματος.

Εταιρίχ και από την κ. Θεοδωράκη Τασιούλη η εκδήλωση αυτή είχε απολυτή επιτυχία και ο κόσμος χειροκρότησε με ενθουσιασμό και με ευχενέστατα σχόλια.

Σημείωση: Ο επήσιος χορός του Συλλόγου «Ο Στέγκος» έγινε το Σαββατοκύριακο 13 Απρίλιου 2002 στο Ξενοδοχείο ΘΕΟΞΕΝΙΑ στο Μεσολόγγι.

ΠΑΣΧΑ ΤΟΥ 2001 ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Με αυγκύνηση και ενδιαφέρον παρακολούθησα την προβολή βίντεο-ταινίας, που παρουσίασε την τέλεση των κατανυκτικών ακολουθιών της Μεγάλης Εβδομάδας και της Αναστάσεως του Κυρίου στον Ορθόδοξο Μητροπολιτικό Ναό της Αγίας Τριάδας στη Βόννη της Γερμανίας.

Χαρμόσουνες και ειρηνοφόρες αντηχουσαν οι καμπάνες.

Οι ίχοι τους, δοξαστικοί και βριαλμετικοί, διαλαλούσαν τη Βεία μελαδία της Ορθόδοξης, φέρνοντας το χαρμόσυνο μήνυμα της Μεγάλης Νύχτας και προκαλώντας μια ψυχική σγερατή και μια γλυκιά προσκληση. Γεμάτος ο Ναός με βάγια και με μύρα, που αναδίνουν άρωμα νίκης και αθανασίας.

Οι βολοί του αντιλαλούσαν με υμνους και τροπάρια, που εκφράζουν την ισχυρότερη δύνηση χαράς από τα καρδιές των ανθρώπων. Είναι η λυτρωτική χαρά της Λαμπτής, υψηλή δωρεά, δυναμη ακατάλυτη και ανικτή, αιώνιος λόγος και αθάνατο ελληνικό πνεύμα.

Η παρουσία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη της Γερμανίας Κυρίου Αιγυουστίνου και πολλών ιερέων της περιοχής, η αρμονία των χαρμόσυνων υμάντα και η μεγαλοπρέπεια της Μεχαλδ. Εφράτη, θηλυμωγόύσαν υποβλητική απόδοση, μέσα στην οποία ζύγισαν οι Ελλήνες μετανάστες.

Το Ελληνικό Πάσχα, ανάσταση ψυχής και πνεύματος, είναι η μήτρα της ενωσης των Ελλήνων, «κλητή και αγια ημέρα» κατά την οποία όλοι οι

Χριστιανοί απενίζουν, με πιστή και αισιόδεια, το μέλλον.

Εορτή του θνήσκοντος και Αναστάντος Θεού, του φωτός και της γλυκύτατης Θρησκείας του Ναζωραίου.

Πρέπει να εξαρθεί η ολόψυχη συνεργασία κληρικών και λαϊκων στη Εενή γη, απαραίτητη προϋπόθεση για την ανάπτυξη της ενοπλακής και γενικότερα, της εκκλησιαστικής ζωής. Με το φως και την ευλογία της Εκκλησίας, αντιμετωπίζονται οι μάχοι και οι πόνοι της ζωής, επιτυχώνται υψηλοί στόχοι και ευγενικές επιδιώξεις και ανιψιώνεται ο ανθρώπος.

Οι Ελληνες της Γερμανίας, υπό την έμπνευση και καθοδήγηση του ποιμενάρχου και των άξιων ιερέων τους, πιστοί στην αιωνόβια παράδοση μας και στη γνήσια λαϊκή ζωή, διατηρούν, στη διαδρομή του χρόνου, αλώβητη την Ορθόδοξη και αμόλυντο τον Ελληνισμό.

Η νοοταλαγία, δειλή Εστιάδα, αντηγρέι το χώμα των μεγάλων προδοκίων, σκιρτημάτων και ονειροπόλησεων.

Πιστεύουν, ότι η Πατρίδα μας έζησε και θα ζήσει με την πνοή των ιδανικών της, διαφύλασσοντας πάντοτε τίμιο τον Αγριόπολ και άμωμη, την Ελευθερία.

Τους αυνοδευουν στην πορεία της ζωής τους οι ολόθερμες ευχές μας.

Δημ. Κ. Κουτσουλέλος
Επίτιμος Επόπτης
Δημ. Εκπ/σης

Nearikό Πάρτι

Οι γονείς και γενικά οι παλιότεροι παραπονούνται για τη συνηθεία πολλών νέων να ξενυχτούν με τις παρέες τους. Σήμερα παραγίνεται αυτό και είναι βασική αιτία προστριβών μέσα στην οικογένεια. Δεν είναι όμως σύγχρονο φαινόμενο. Φαίνεται πως είναι διαχρονικό και ανάλογα με τις συνθήκες αξένεται. Και για του λόγου τα αλληλές:

Το περιστατικό θυμάται ο κ. Αθ. Σύρρος, αντιδρός του συλλόγου και νέος 18χρονος τότε. Καλοκαίρι του 1941 ή 1942 μέσα στην κόλαση της κατοχής, της πείνας, του πολέμου. Και με τους νέους όμως να λαχταρούν τη ζωή και τη διασκέδαση.

Ο Αθ. Σύρρος, ο Βασ. Καρέτσος, ο Αντ. Σύρρος, ο Δημ. Γιολδάσης, ο Ηλ. Παπαγεωργίου, ο Τάκης Μακρυγιάννης, από τις πάνω γειτονίες, ο Νικ. Αθ. Σταμάτης, ο Νικ. Κ. Παπαδόπουλος και ο Πέτρος Μακράκης από τις κάτω γειτονίες θέλησαν να γλεντήσουν μα καλοκαιριάτικη βραδιά. Όλοι τους περίπου στην ίδια ηλικία (18-20 ετών). Το πρώτο πρόβλημα ήταν το που. Η λαστιθρεθήκε. Ο πατέρας του κυρ Θανάση Σύρρου κρατούσε το κλειδί από το Συρρεικό σπίτι (αυτό το παλιό, σπήλαιο δίπλα στον Δημ. Μακρυγιάννη) που οι ένοικοι του έλειψαν στο Μεσολόγγι. Ο κυρ Θανάσης πήρε κρυφά το κλειδί και το στέκι βρεθήκε. Το δευτέρο πρόβλημα ήταν το φαΐ και το πωτή. Οι Νικ. Σταμάτης, Νικ. Παπαδόπουλος, Π. Μακράκης σαν πιο κοντά στα ρέματα ανέλαβαν και φέρεψαν πεστροφές. Τις τηγάνισε η μάνα του Μήτσου Γιολδάση (λόρδου) δίπλα. Ψιωμένη φέραν κάποιοι αλλοί και τυρί.

Το πρόβλημα ήταν το κρασί που έλεγχαν αυτοτρέπια οι γονείς. Ο κυρ Θανάσης νυχτώνοντας πήρε το χαλκωμένο τουκάλι και κρυφά κατέβηκε στο κατώ με τα βαρέλια της γέμισε και δρόμο για τα γλέντι. Άλλη μια κανάτα έφερε ο Βασ. Καρέτσος. Το τρίτο και επίσης ουδιαστικό

ήταν η μουσική. Τότε υπήρχε μόνο ένα ραδιόφωνο στο χωρίο και λίγα-ελάχιστα γραμμόφωνα (αυτά τα σύγκρητη με το χωρίο τα φερμένα από την Αμερική). Ένα τέτοιο είχε ο δάσκαλος Λάμπρος Σιακαδέλλας προίκα από τη γυναικά του, που ήταν Νεχωρίτσα και είχε αδέλφια στην Αμερική. Το γραμμόφωνο αυ

